

najvýznamnejších plastík, ktoré pre vežu vytvorili: Majstra prorokov premenovali na Majstra Márie a Majstra apoštolov na Majstra Krista.⁵²

Bratislavský reliéf je relatívne bližší, ako to postrehol už Ernő Marosi, práve prvému z nich, ktorý zastupuje staršiu vrstvu rottweilského štýlu a ktorého rottweilské plastiky – zväčša proroci – vznikli už okolo roku 1340. Napriek mnohým evidentným príbuzným znakom však možno vidieť spolu s Marosim medzi figurálnym reliéfom bratislavského tympanónu a prorokmi z Rottweilu natoľko nápadné a závažné rozdiely, že nie sme v žiadnom prípade oprávnení predpokladať medzi Rottweilom a Bratislavou ani priamu, ani sprostredkovanú súvislosť. Proporčný kánon bratislavských figurí nie je zďaleka taký štíhly, nepôsobia natoľko vyzriabnuto a ich plecia nie sú do takej miery potlačené a spustené ako pri rottweilských prorokoch. Naprosto odlišné je predovšetkým ponímanie hláv, ktoré sú v Bratislave omnoho väčšie v pomere k rozložitejšiemu telu, výraz súmerných tvárí je zdržanlivejší, vyumelkovanější, menej zasiahnutý duševným pohnutím. Traktovanie účesov je usporiadanejšie, vlniace sa kľukatky vlasov majú abstraktnejší, dekoratívny zámer väčší poznačený manierizujúci charakter, ktorého výrazom je i vertikálny duktus lineárnych drapérií a ostrých vegetabilných silokriviek. Všetkými týmito a ešte mnohými inými príznakmi sa bratislavský reliéf skôr pričleňuje k sochárstvu bližších okolitých oblastí Horného a Dolného Rakúska, Burgenlandu, Čiech a Moravy, kde došlo k tvorivej absorpcii rottweilského štýlu a k jeho obohateniu novými tendenciami. Reliéf je svedectvom príslušnosti umenia Bratislavy pred polovicou 14. storočia do zložitých súradníc umeleckej tvorby pospletaných medzi týmito oblasťami a ich tvorivými centrami, medzi ktoré sa Bratislava ako hraničné mesto na západnom pomedzí Uhorského štátu – podobne ako Sopron (Ödenburg) – zaraďovala.

Štýl bratislavského tympanónu a jeho zvieracie ikonografické doplnky nie sú predovšetkým veľmi vzdialené od umeleckého prostredia susednej Viedne na čele s kameňosochárskou výzdobou tzv. albertínskeho halového chóru viedenského dómu, budovaného z kniežacej iniciatívy od začiatku 14. storočia a vysväteného roku 1340.⁵³ Ide o formálno-štýlové súvislosti

P. Mária Ochrankyňa zo severného chóru viedenského dómu. 1330–1340. Repro T. Leixnerová